

Jõsandat Jummalat ni kaua ja paljo pal-
luda, et Ta ei wõi sind lasta surra. Kus
jäwad muide meie 5 last." — Nemmiad
seisid keik ukse wahhel ligumata ja kartes.
Klaus panni käed kokko, ja nuttis ärdaste.
„Ma ei tahhaks surra“, ütles temma weike
heälega; „ma tahhaksin heal meel teie jure
jada; agga armisal Jummalal ei olle mind
tarwis, et teid töita.“

„Tõssi küs“, ütles Kristohw, „Temmal ei
olle sind tarwis; Ta ei olle egga lefknaest
egga waesi lapsi nälga jätnud, kes agga
Temma peäle lootsid; ja nenda kuidas Ta
sinna läbbi neid töitnud, nenda Ta wõib
ka teist ennesele abbiks wõtta. Sest usjust
pea kinni, kui Ta sind ehk haigusest päästab,
ja meie tahhame Tedda palluda. Lapsed
tulge seie; Klaus panne käed kokko, nenda
sa saad teha, ja Kadrina, sinna pallu
öiete süddamest. Oh, armas Jõsand, meie
olleme keik waesed pattused, anna meile jõudo
ja wägge, Sinno pole hoida; wõtta ärra

meite süddame waewa, kui Sa ei tahha
ärra wõtta meie wäljaspiddist hädä ja
willetust. „Jõsand, Sa ei panne raskemat
koorma meie peäle, kui südame kanda; oh
aita meid; aita sedda haiget, aita emma,
aita lapsi, anna neile usko ja rahho; anna
sedda meile keikile, ja wõtta meid ükskord
omma taewa-riki. Jõsa meie“ — ja teised
jannad pallus Kristohw ka weel. „Ja nüüd,
armad lapsed“, ütles temma, „lootke agga
ikka, et armas Jummal taewas tahhab teile
anda, mis teile keige parram on; andke
Temmale ommad süddamed, omma ello ja
ommad mõtted ikka ennam. Kui teil pudust
on, siis palluge; kui teile üks asj waewa teeb,
siis palluge; oh kui kanna saab teie ello olle-
ma, kui teie waggaste ellate Jõsanda ees; olgo
et teie isja ellab ehk sureb, teiega saab siin
ja ka seal iggaweste hea luggu ollema, kui
teie armast Jummalat ennestele isjaks wõttate
Kristusse läbbi, kes teid lunastanud omma
werrega. Biddage käskusid pühhaks.“